

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 9 Νοεμβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 9-10-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1443/12-10-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου..

Κατά του αναθέτοντος φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της Απόφασης Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος, υπ' αρ. 149/2020, Πρακτικού υπ' αρ. 9 Συνεδρίασης 28.09.2020, καθ' ο μέρος κατακυρώθηκε οριστικά στον παρεμβαίνοντα το αποτέλεσμα της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την «...» της υπ' αρ. πρωτ. «...» Διακήρυξης, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 132.896,00 ευρώ, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ «...» την «...» και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α «...».

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. «...» και ποσού 891,40 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, η αρμοδίως φερόμενη, λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου δημοσίευσης της διαδικασίας, ενώπιον της ΑΕΠΠ, προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως την 9-10-2020 κατόπιν της από 1-10-2020 κοινοποίησης της προσβαλλομένης, ως και μετ' εννόμου συμφέροντος εκ του αποδεκτού και καταταγέντος ως δεύτερου, μετά τον παρεμβαίνοντα και ήδη ανάδοχο, μειοδότη, που στρέφεται κατά εκτελεστής πράξης

κατακύρωσης του διαγωνισμού στον παρεμβαίνοντα, ο οποίος ομοίως μετ' εννόμου συμφέροντος και εμπροθέσμως ασκεί την από 19-10-2020 παρέμβαση του, κατόπιν της από 9-10-2020 κοινοποίησης της προσφυγής, η δε αναθέτουσα αιτείται την απόρριψη της προσφυγής με τις από 19-10-2020 Απόψεις της, κατά των οποίων ως και κατά της παρέμβασης, ο προσφεύγων υποβάλλει το από 2-11-2020 υπόμνημά του. Επομένως, η προσφυγή και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τουε πρώτους δύο λόγους της προσφυγής περί μη κάλυψης δια του δικτύου του παρεμβαίνοντος κατά τον χρόνο της προσφοράς του και περί συναφούς ανακριβούς και παραπλανητικής δήλωσης στο ΤΕΥΔ του, ο όρος 2.2.6 της διακήρυξης ορίζει το ακόλουθο κριτήριο επιλογής τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας «Ειδικότερα απαιτείται: α) να διαθέτει ικανό αριθμό καταστημάτων σε πανελλαδικό επίπεδο», περί του οποίου ορίστηκε το ακόλουθο δικαιολογητικό κατακύρωσης 2.2.9.2.B4 «Παρουσίαση της φυσιογνωμίας (PROFILE) του συμμετέχοντος στο διαγωνισμό, για τη διαμόρφωση σαφούς αντίληψης περί της επαγγελματικής του δραστηριότητας και τη δυνατότητα ανταπόκρισης στην καλή εκτέλεση της σύμβασης. Περιγραφή της οργάνωσης, του τεχνικού εξοπλισμού – μεταφορικών μέσων και των εγκαταστάσεων – αναλυτική περιγραφή των υποκαταστημάτων με αναφορά της διεύθυνσης (δήμος, περιοχή, οδός, αριθμός, Τ.Κ.) ή συνεργαζόμενων καταστημάτων, απασχολούμενο προσωπικό που διαθέτει για την καλή εκτέλεση της σύμβασης, καθώς και των μέτρων που λαμβάνει για την εξασφάλιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών. [...]», ενώ σύμφωνα με την παράγραφο Β2 του αυτού όρου της διακήρυξης, που αφορά στα στοιχεία απόδειξης της καταλληλότητας για την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας, οι οικονομικοί φορείς οφείλουν όπως προσκομίσουν «Πρόσφατο (τελευταίου τριμήνου) Πιστοποιητικό της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) για την πιστοποίηση της εγγραφής τους στο Μητρώο Ταχυδρομικών Επιχειρήσεων από το οποίο να προκύπτει το Δίκτυό τους ανά την Επικράτεια και οι υπηρεσίες για τις οποίες έχουν λάβει ειδική άδεια.». Πλην όμως, από κανένα εκ των ανωτέρω όρων δεν προκύπτει σαφής κατ' ελάχιστον απαίτηση κάλυψης συγκεκριμένων νομών και περιοχών και κατοχής συγκεκριμένου ελάχιστου αριθμού καταστημάτων, παρά όλως γενικώς τέθηκε απαίτηση για «ικανό αριθμό» καταστημάτων αφενός, σε «πανελλαδικό» επίπεδο αφετέρου, όρος που δεν έχει την έννοια ότι πρέπει να καλυφθεί κάθε επιμέρους νομός,

όπως ουδόλως προκύπτει με οιαδήποτε σχετική σαφήνεια από τη διακήρυξη, αλλά ότι τα καταστήματα θα πρέπει να είναι κατανεμημένα με τρόπο που εν γένει είναι ικανή για να επιτρέψει την πανελλαδική κάλυψη, ήτοι την εξυπηρέτηση στο σύνολο της επικράτειας. Ο δε προσφεύγων επικαλείται ότι κατά το ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντος, αυτός δήλωσε καταστήματα σε 19 νομούς, ενώ κατά την υποβληθείσα ως δικαιολογητικό κατακύρωσης βεβαίωση ΕΕΤΤ προκύπτουν συνεργαζόμενα καταστήματα σε 51 νομούς. Όμως, ούτε ο προσφεύγων, ήδη κατά τα δικαιολογητικά συμμετοχής και τεχνικής προσφοράς, αμφισβήτησε την ικανότητα πανελλαδικής κάλυψης επί καταστημάτων σε 19 νομούς, πολλώ δε μάλλον δεν αμφισβητεί επί της ουσίας και την πλήρωση της απαίτησης ικανότητας προς πανελλαδική εξυπηρέτηση δια της βεβαίωσης των δικαιολογητικών κατακύρωσης που αφορά καταστήματα σε 51 νομούς ούτε άλλωστε, η διακήρυξη όρισε κάποιο σαφές ελάχιστο όριο για την πλήρωση της ως άνω απαίτησης. Το πρώτον δε δια της στρεφόμενης κατά πράξης κατακύρωσης νυν προσφυγής του, ο προσφεύγων αιτιάται μη νόμιμη αποδοχή του παρεμβαίνοντος στο στάδιο των δικαιολογητικών συμμετοχής, πλην όμως τούτο προβάλλεται ανεπικαίρως πλέον, όπως βάσιμα ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται και τούτο πλέον του ότι και επικαίρως να προβαλλόταν αυτό και δη επί τη βάσει καταστημάτων σε 19 νομούς, ο προσφεύγων δεν προβάλλει κανένα ισχυρισμό περί του ότι η κατανομή αυτών είναι ανίκανη να εξυπηρετήσει πανελλαδική κάλυψη και ενώ άλλωστε δεν υπήρχε υποχρέωση διάθεσης καταστήματος ανά έκαστο νομό της χώρας. Επιπλέον και μεν, οι προϋποθέσεις συμμετοχής πρέπει να συντρέχουν ήδη κατά το στάδιο υποβολής προσφοράς, πλην όμως τούτο δεν σημαίνει ότι είναι δυνατή η το πρώτον αμφισβήτηση της κατοχής τέτοιου προσόντος, όσον αφορά τον χρόνο της προσφοράς, ζήτημα που περατώθηκε οριστικά δια της εγκρίσεως δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικής προσφοράς και την ολοκλήρωση του οικείου σταδίου, δια της το πρώτον προβολής της κατά τον χρόνο της προσφοράς έλλειψης, κατά τον χρόνο πλέον της κατακύρωσης και προσβάλλοντας αυτοτελή πράξη αναγόμενη στην τελευταία. Ομοίως, ακόμη και αν η ίδια έλλειψη που τυχόν προκύπτει κατά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, προέκυπτε ήδη δια των δικαιολογητικών συμμετοχής και δη, κατά τον χρόνο της προσφοράς και δεν προβλήθηκε κατά των δικαιολογητικών συμμετοχής, κάποια αμφισβήτηση, ο οικονομικός φορέας δύναται ακόμη και το πρώτον, να προβάλει την οικεία έλλειψη κατά τον χρόνο της κατακύρωσης, όσον όμως, αφορά την έλλειψη του απαραίτητου οικείου προσόντος-κριτηρίου επιλογής, κατά τον χρόνο δικαιολογητικών κατακύρωσης. Τούτο

όμως προϋποθέτει κάποια πλημμέλεια που σε κάθε περίπτωση υφίσταται ή εμφανίζεται ή εξακολουθεί να υφίσταται, ενώ προϋπήρχε νωρίτερα, αλλά σε κάθε περίπτωση αφορά (και) το στάδιο και τον χρόνο της κατακύρωσης, προϋπόθεση όμως ουδόλως συντρέχουσα εν προκειμένω, βάσει των ανωτέρω. Άλλωστε, παραδεκτώς θα δύνατο να προβληθεί ανακρίβεια ή ψευδής δήλωση στο ΤΕΥΔ, ακόμη και κατά τον χρόνο της κατακύρωσης, εφόσον όμως αυτή προέκυπτε και δύνατο να εντοπισθεί το πρώτον, μόλις δια των δικαιολογητικών κατακύρωσης, προϋπόθεση όμως, που πάλι δεν ισχύει εν προκειμένω, αφού στο στάδιο δικαιολογητικών προσφοράς, ο παρεμβαίνων υπέβαλε δήλωση περί καταστημάτων σε 19 νομούς, η οποία κρίθηκε ως επαρκής απόδειξη πλήρωσης του οικείου κριτηρίου επιλογής από τον προσφεύγοντα, που δεν προσέβαλε το ως άνω στάδιο, ενώ κατά τον χρόνο δικαιολογητικών κατακύρωσης εμφανίστηκαν πλέον καταστήματα όχι σε 19, αλλά σε 51 νομούς. Η δε όποια ανακρίβεια του ΤΕΥΔ, προκειμένου να αποτελέσει λόγο απόρριψης προσφοράς, πρέπει αυτονόητα να άγει σε εσφαλμένα συμπέρασμα πλήρωσης όρου συμμετοχής, που στην πραγματικότητα όμως και όπως εν τέλει προκύπτει δεν πληρούται και δη, ήδη κατά τον χρόνο υποβολής του ΤΕΥΔ, ήτοι της προσφοράς. Εν προκειμένω όμως, όχι μόνο αν υποτεθεί ότι κατά τον χρόνο της προσφοράς υπήρχε λόγος αποκλεισμού του παρεμβαίνοντος, τούτο δεν προβλήθηκε από τον προσφεύγοντα επί τη βάσει στοιχείων που αφορούσαν το στάδιο των δικαιολογητικών συμμετοχής και ήδη έκτοτε τελούσαν σε γνώση του, όχι μόνο ουδόλως μετεβλήθη οτιδήποτε δια των δικαιολογητικών κατακύρωσης, επί της δυνατότητας του να εντοπίσει τον επικαλούμενο κατά τον χρόνο υποβολής προσφορών, λόγο απόρριψης, εξαιτίας επικαλούμενης μη πλήρωσης, τότε, του κριτηρίου επιλογής, αλλά σε κάθε περίπτωση, δεδομένης και της έλλειψης ελαχίστου ορίου για την κατάγνωση της μη πανελλαδικής κάλυψης, όπως και ισχυρισμού ουσιαστικού περί ανεπάρκειας της κάλυψης που προσφέρεται δια της διάρθρωσης των καταστημάτων κατά τα δικαιολογητικά συμμετοχής-τεχνικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος, με αποτέλεσμα να μην υφίσταται ούτως ή άλλως δήλωση αναληθής ως προς την πλήρωση του κριτηρίου επιλογής και παραπλανητική, καθ' οιονδήποτε χρόνο και ενώ άλλωστε, αυτό που ενδιαμέσως μετεβλήθη μεταξύ δικαιολογητικών συμμετοχής και κατακύρωσης, συνίσταται σε βελτίωση της κάλυψης και άρα, δεν είναι δυνατόν να αποδεικνύει έλλειψη της εξαρχής γνωστής κάλυψης, ενώ η τελευταία είχε εγκριθεί και δεν προβλήθηκε αντίθετος τότε ισχυρισμός από τον νυν προσφεύγοντα. Συνεπώς, αμφότεροι οι δύο πρώτοι λόγοι της προσφυγής είναι απορριπτέοι, αφού ούτε

μη πλήρωση του κριτηρίου επιλογής προκύπτει καθ' οιονδήποτε χρόνο ούτε αποδεικνύεται ούτε αυτή, δεδομένου ότι οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος αφορούν το στάδιο της υποβολής προσφοράς, ακόμη και αν τύγχαναν βάσιμοι, προβάλλεται επικαίρως και μετ' εννόμου συμφέροντος από τον προσφεύγοντα, ενώ αντιστοίχως και για την ταυτότητα του λόγου, ομοίως απαραδέκτως, λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος και ανεπικαίρου, αλλά και λόγω ουσία αβασίμου, προβάλλονται οι περι ψευδών και παραπλανητικών δηλώσεων στο ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντος και εξ αυτού παράβασης του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' και η'' Ν. 4412/2016, ισχυρισμοί του προσφεύγοντος.

4. Επειδή, όσον αφορά τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί ανακριβούς εκ του παρεμβαίνοντος δήλωσης στο ΤΕΥΔ του περί εκπλήρωσης του συνόλου των φορολογικών του υποχρεώσεων, οι οικείοι ισχυρισμοί προβάλλονται ομοίως και αυτοί άνευ εννόμου συμφέροντος και ανεπικαίρως, δεδομένου ότι ουδόλως η νυν υποβληθείσα από 28-8-2020 φορολογική ενημερότητα του παρεμβαίνοντος, αποδεικνύει ή δύναται να αποδείξει οτιδήποτε περί του τι ίσχυε, ως προς τις υποχρεώσεις του παρεμβαίνοντος περί καταβολής φόρων, όσον αφορά τον χρόνο υποβολής του ΤΕΥΔ και της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, ήτοι την 10-12-2019, ενώ η τότε υποβληθείσα φορολογική ενημερότητα του παρεμβαίνοντος, ήταν εξαρχής γνωστή, ως συνυποβληθείσα με την προσφορά και το ΤΕΥΔ, όπως και το περιεχόμενο του ΤΕΥΔ, στον προσφεύγοντα, ο οποίος ουδόλως αντέλεξε ως προς την αποδοχή της προσφοράς του παρεμβαίνοντος κατά τον επίκαιρο χρόνο ούτε προέβαλε ανακρίβεια της παραπάνω εξαρχής σε αυτόν γνωστής δήλωσης στο ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντος, ένεκα της μηνιαίας ήδη διάρκειάς της τότε συνυποβληθείσας μετά του ΤΕΥΔ, από 28-11-2019 φορολογικής ενημερότητας του παρεμβαίνοντα. Άρα, δεν υφίσταται κανένα νέο στοιχείο που το πρώτον κατέστη γνωστό στον προσφεύγοντα, μετά την υποβολή της προσφοράς, όσον αφορά το ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντα ούτε δια των δικαιολογητικών κατακύρωσης του τελευταίου έλαβε ο προσφεύγων το πρώτον γνώση στοιχείου, σχετικού με το πραγματικό που αφορά τις δηλώσεις του ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντα, γνώση που δεν είχε κατά τον χρόνο των δικαιολογητικών συμμετοχής. Άλλωστε, κατά τον όρο 2.2.9.2.B1.β όσον αφορά τα πιστοποιητικά των παρ. 2.2.3.2.α-β της διακήρυξης, ήτοι τη φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, που εκδίδονται με αναγραφόμενη διάρκεια, αυτά αρκεί να τελούν σε ισχύ κατά την ημέρα υποβολής τους, ήτοι ως δικαιολογητικών κατακύρωσης και άρα, η μόνη απαιτητή κατά το στάδιο των

δικαιολογητικών κατακύρωσης και άρα, αξιολογητέα κατά τον νυν χρόνο ενημερότητα, είναι αυτή που έχει ισχύ κατά τον χρόνο δικαιολογητικών κατακύρωσης, η οποία δεν δύναται κατά τα ανωτέρω να άγει σε συμπέρασμα περί εσφαλμένης δήλωσης στο ΤΕΥΔ του παρεμβαίνοντος, η εκεί δήλωση του οποίου αφορά τον χρόνο της 10-12-2019, όταν και υπέβαλε την προσφορά του. Τα ανωτέρω δε ισχύουν επιπλέον του ότι πρώτον, η Απόφαση ΑΕΠΠ 1178/2020, που δέχθηκε προσφυγή επί αντιστοίχων αιτιάσεων, ήδη ανεστάλη και δεύτερον, ότι κατ' άρ. 267 Ν. 4738/2020, προστέθηκε παρ. 2^Α στο άρ. 73 Ν. 4412/2016, η οποία ορίζει ότι «Οι υποχρεώσεις των περ. α' και β' της παρ. 2 δεν θεωρείται ότι έχουν αθετηθεί εφόσον δεν έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες ή εφόσον αυτές έχουν υπαχθεί σε δεσμευτικό διακανονισμό που τηρείται. Στην περίπτωση αυτή, ο οικονομικός φορέας δεν υποχρεούται να απαντήσει καταφατικά στο σχετικό ερώτημα του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Σύμβασης (ΕΕΕΣ), του άρθρου 79, ή άλλου αντίστοιχου εντύπου ή δήλωσης με το οποίο ερωτάται εάν ο οικονομικός φορέας έχει ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις όσον αφορά την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης ή, κατά περίπτωση, εάν έχει αθετήσει τις παραπάνω υποχρεώσεις του.», Άρα, ασχέτως αναδρομικότητας ή μη της ως άνω διάταξης και ενώ άλλωστε, ουδόλως όρος της διακήρυξης ή ο προϋφιστάμενος νόμος, όριζαν κάτι ειδικό και σαφές περί της συμπλήρωσης του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ στην περίπτωση δεσμευτικού διακανονισμού οφειλών (ώστε να μην υφίσταται έδαφος για ερμηνεία, ότι ελλείπει αναδρομικότητας και αναφοράς περί εφαρμογής στις ήδη προκηρυχθείσες ή υπό αξιολόγηση διαδικασίες, η διάταξη δεν εφαρμόζεται ενάντια στους ήδη τεθέντες όρους της διακήρυξης, αφού τέτοιοι όροι για το επίμαχο ζήτημα δεν υφίστανται ούτως ή άλλως και η όλη εκατέρωθεν διαφορά, ανάγεται σε ερμηνεία του τρόπου συμπλήρωσης του ΤΕΥΔ επί τη βάση των ήδη όρων και λόγων αποκλεισμού, που πάντως δεν μεταβάλλονται δια της ως άνω διάταξης), η παραπάνω νέα διάταξη αν μη τι άλλο άγει σε ερμηνευτική κατεύθυνση (και επομένως, αλυσιτελή επίκληση προηγούμενων Αποφάσεων της ΑΕΠΠ, επί άλλων πάντως διαδικασιών και όχι της προκειμένης) και επί των τρεχουσών διαδικασιών όπως η προκειμένη, η οποία καταλήγει στο ότι εφόσον δεν υφίσταται αθέτηση τέτοιας, εκ διακανονισμού, υποχρέωσης, πράγμα που πάντως δεν προκύπτει ή τυγχάνει επίκλησης εν προκειμένω, σε κάθε περίπτωση δεν συνιστά λόγο αποκλεισμού προσφοράς, μόνη της η θετική δήλωση στο ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ περί ανυπαρξίας ανεκπλήρωτων υποχρεώσεων ή η αρνητική δήλωση αντίστοιχα σε ερώτημα περί ύπαρξης ανεκπλήρωτων υποχρεώσεων. Τρίτον, ο προσφεύγων και αυτός υπέβαλε με

την προσφορά του μηνιαίας ισχύος ενημερότητα και παράλληλα δήλωσε στο ΤΕΥΔ του έλλειψη ανεκπλήρωτων υποχρεώσεων και άρα, εφόσον ευδοκίμοσαν οι ισχυρισμοί του, θα έπρεπε και αυτός να αποκλειστεί ούτως ή άλλως, με αποτέλεσμα έλλειψη εννόμου συμφέροντος του ως προς τους οικείους ισχυρισμούς του και τούτο ασχέτως ότι η συμμετοχή του κρίθηκε αποδεκτή κατά το στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής, αφού η αναθέτουσα δεν κωλύεται ανεξαρτήτως αυτού και μάλιστα, θα υποχρεούτο, αν προέκυπτε για συνδιαγωνιζόμενο ίδιος λόγος αποκλεισμού και δη αναγόμενος και αυτός σε ανακρίβεια του εξαρχής ΤΕΥΔ, ένεκα της αρχής του ίσου μέτρου κρίσης, να επανέλθει στο στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής και να αναμορφώσει αντιστοίχως το αποτέλεσμα, κατ' άρ. 317 παρ. 3 Ν. 4412/2016, αποκλείοντας και τον προσφεύγοντα. Για όλους τους ανωτέρω λόγους και οι ανωτέρω ισχυρισμοί του προσφεύγοντος είναι απορριπτέοι.

5. Επειδή, κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δε δεκτή η Παρέμβαση.

6. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να καταπέσει το παράβολο με αρ. «...» και ποσού 891,40 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου με αρ. «...» και ποσού 891,40 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 9-11-2020 και εκδόθηκε στις 23-11-2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΣ